

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 65.

Sjette Sessions anden Samling.

28de Møde.

Torsdagen den 9de Februar Aften Kl. 7.

(Forts.)

Krigsministeren: Naar Ministeriet ved den første Behandling af nærværende Udkast har udtalt, at det fandt sig tilfreds stillet ved Lovudkastet, saaledes som det foreligger, har Aarsagen dertil været den, at man antog, at Ordene i den første Paragraph, „Mandskabet udskrives til Linien“, forstaaes saaledes, som den ærede Ordfører idag har forklaret, men ikke desto mindre findes jo, at der har været fuldstændig Anledning for den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 5te Valgkreds (Dinesen) til at stille det Ændringsforslag, som er fremkommet fra hans Side, naar man tager Hensyn til de Udtalelser, der fandt Sted ved første Behandling. Det blev nemlig der gjort gjældende, at Mandskabet, udstrevet til Linien, kunde blive staaende i Linien, hvad enten det blev til Tjeneste i den planmæssige Tid, eller det blev permitteret efter endt Exerceerskole eller 4 Maaneders Tjeneste. Det er det, som den ærede Rigsdagsmand vilde forebygge ved at stille sit Ændringsforslag, og dertil var der vistnok fuldkommen Anledning, men saaledes som Sagen staaer idag, og efter den Forklaring, som den ærede Ordfører har givet, og som ikke er blevet modsagt af Noget af de andre Medlemmer af Udvalget, forekommer det mig, at man kan være tilfredsstillet ved Udkastet, saaledes som det foreligger.

Forsaavidt det under den 1ste Behandling er blevet bemærket, at det ved Spørgsmaalet om at indkalde alt Mandskabet til Tjeneste var forudsat, at der ikke blev holdt mere Mandskab til

Tjeneste, end de politiske Forhold gjorde det nødvendigt, har jeg allerede dertil svaret, at man efter min Formening maatte overholde, at Mandskabet blev holdt til Tjeneste i den foreskrevne Tid; men jeg skal til yderligere Oplysning om, at de foregaaende Krigsministre have været af samme Mening, tillade mig at bemærke, at ved et lignende Lovudkasts Forelæggelse i 1852 har den daværende Krigsminister — som Folkethingstidenden for 3die Session, pag. 858 viser — udtalt, at man i Almindelighed ikke kunde raade Bod paa Længden af Mandskabets Tjenestetid ved at have et saa meget større Antal til Disposition, da Mandskabets fornødne Uddannelse derfor var til Hindrer. Det er dernæst ved Behandlingen af Finantsloven for 1853—1854 af den daværende Krigsminister blevet anført i de trykte Anmærninger til Krigsministeriets Budgetforslag, som jeg har liggende for mig, at Ministeriet havde forbeholdt sig fri Raadighed til at holde over, at Mandskabet ikke permitteredes, forinden det i Overeensstemmelse med Planen havde været den bestemte Tid til stadig Tjeneste. Dette Forbehold fra Ministeriets Side betegnes derfor som en Overenskomst med Folkethingets Finantsudvalg og siges som saadan at ligge til Grund for Budgetforslaget. Det synes heraf tydeligt at fremgaae, at de forrige Ministre, saaledes som jeg tidligere har udtalt, have været af den samme Mening, som jeg har vedkjendt mig (Tscherning: Naa jeg bede om Ordet). Jeg vil ikke dermed have sagt, at det er en absolut Nødvendighed, at de 16 Maaneder for Fremtiden netop skulle fastholdes, det er muligt, at der kan finde en Indskrænkning Sted, men denne Indskrænkning kan ikke gaae saavidt, at det Mandskab, som har gjenneemgaaet Exerceerskolen, eller som har ligget